

Lezing

SPIRITUELE GENEZING IN DE MENS

Den Haag, 25 augustus 1981

Zohra Noach

© Zohra Noach, Zohra Noach Foundation

www.psychosofia.nl

www.zohranoachfoundation.nl

www.zohranoachpublicaties.nl

Uit deze lezing mogen uitsluitend de originele teksten in ongewijzigde vorm worden overgenomen met vermelding van de bron en de naam van de auteur

Lezing door Zohra Noach: Den Haag, 25 augustus 1981

SPIRITUELE GENEZING IN DE MENS

Voor ik begin te spreken zou ik u graag energie willen doorgeven. Het is goed dan niet met de benen gekruist te zitten en uw handen open in uw schoot te leggen. Ik wil u deze energie geven opdat u niet moe zult worden van mijn toespraak, maar ook omdat ik weet dat die energieën u een bepaalde geestkracht zullen geven waardoor u er in uw eigen dagelijks leven, in uw beslommeringen, in uw pijn en verdriet soms wat kracht, wat sterkte uit kunt putten. Want deze geestkracht is niet van buitenaf, niet van mij, het is het doorgeven van energie die affiniteit heeft met uw eigen lichtbron, met uw eigen energiebron. Zo moge het licht door mij heen willen gaan opdat het u moge belichten.

Ik ga voor u spreken over de spirituele genezing in de mens.
Spirituele genezing in de mens, wat zou dat inhouden?

Spiritueel is soms een beladen woord, is een heel groot woord, is een woord vol licht. Genezing is iets waar we allemaal naar verlangen, op wachten, om bidden, om vragen. Genezing door de allopathische geneeskunde geneest de symptomen; zeer waardevol, wij mogen ons gelukkig prijzen dat wij in de loop der eeuwen zo ver zijn gekomen. Alternatieve geneeswijzen: de homeopathie, de acupunctuur, de acupressuur, vele andere geneeswijzen, genezen het fijnstoffelijk lichaam van de mens.

Spirituele genezing in de mens geneest hem in de drie gebieden, soms in het vierde, van zijn eigen aura, van zijn eigen wezen.

Ieder mens wordt geboren met een scala van trillingen in zichzelf, in zijn onderbewustzijn verborgen, trillingen van emoties, van lijden van vorige levens. Ieder mens heeft in het huidige leven de opdracht om zich te verlossen, te bevrijden van de emotionele gebondenheid aan die trillingen van dat lijden, die hem in dit leven tot een bepaalde wijze van leven brengen.

In ieder leven zal de situatie die hij krijgt door zijn omstandigheden, zijn milieu, zijn wijze van zijn, de toegangspoort zijn tot die verlossing, tot die bevrijding van zijn eigen hoger wezen. De mens bestaat uit de vonk van het goddelijke, de mens is een hoger wezen in zichzelf; door de verdichting van de stof realiseert hij zichzelf in de materie als de mens van vlees en bloed, zoals wij hier zijn.

De ziekten van de mens, het lijden van de mens ontstaat uit niet genoeg contact, niet voldoende in harmonie zijn met zijn eigen hoger wezen. Dit is de basis van alle ziekte, van alle lijden. Spirituele genezing in de mens kan gebeuren door hulp van buitenaf, door energie van buitenaf, door alle geneeswijzen, maar zal in die mens zelf ontvangen moeten worden met de bereidheid, de wil om te genezen, om zichzelf te herkennen, te verlossen. Soms is lijden een weg die de mens moet gaan om tot de ware bewustzijnsverruiming te kunnen komen. Soms is pijn een geleider om tot begrip te komen.

Wanneer zijn karma hem toestaat, in het leven waarin hij leeft zichzelf te bevrijden van zijn gebondenheid aan zijn innerlijke trillingen die hem in contact brengen - zonder dat hij zich dit bewust is - met het lijden uit zijn vorige leven, dan zal hij resoneren op die hulp die hij krijgt en zal hij genezen -. De mens doet het zelf, het is niet de genezer die het doet; de genezer is een wegwijzer, is, ik zou haast zeggen een hulpmiddel. Het is de mens, enkel en alleen de mens die zichzelf, in zichzelf zal kunnen en mogen genezen.

Zoals wij als mens worden geboren en leven - vooral in deze jachtige tijd zoals wij die nu meemaken - is het heel moeilijk, heel moeizaam om bij het eigen werkelijke zelf te komen. Het is een strijd, een strijd die men dag in dag uit moet voeren om zich niet mee te laten slepen door de gebeurtenissen, door de sleur, door de agressie, door alles wat om u heen is. De herkenning van u zelf, van dat hoger wezen wat u bent in u zelf, is de basis om tot hoger spiritueel bewustzijn, tot waarachtige genezing te kunnen komen.

De inleider noemde de Meester Inayat Khan, die mij in 1974 is verschenen, en zei dat hij mijn innerlijke meester was; dat mag ik ontkennen.

Mijn innerlijke meester is, zoals van u allen, mijn eigen hogere zelf.

De Meester Inayat Khan heeft mij de weg gewezen, was een hele grote wegwijzer.

In mijn praktijk kom ik iedere dag mensen tegen die leven vanuit een grote innerlijke chaos, die van dag tot dag leven, meegesleept vanuit hun emotionele gebondenheden. Hier wordt niet mee bedoeld dat u geen emoties mag hebben. Dat kan natuurlijk helemaal niet, maar het betekent dat de mens in zichzelf de hoogste plicht heeft zich vrij te maken van die gebondenheden die hem dwingen een koers te varen die zijn hoger zelf niet zou willen.

Een kompas daarvoor is het innerlijk geweten. Wanneer de mens dag in dag uit anders leeft dan hij in wezen is, anders denkt dan hij in wezen zou denken, anders spreekt, anders reageert dan hij in wezen is, zal hij een façade worden van zijn werkelijke zijn. Dit leidt tot disharmonie, dit is de basis van ziekten, van lijden, van verkeerd begrip.

Zoals ik net zei, heeft ieder mens in zich verborgen de trillingen van de ervaringen van het lijden, ook van de vreugde, uit vorige levens. Maar de ervaringen van het lijden geven de mens kracht, bewustzijn en begrip.

Vreugde, is genade, vreugde is als water voor een dorre plant. Maar lijden is voedsel. En dan wil ik niet zeggen dat u maar iedere dag moet gaan lijden zelfs als er geen lijden aanwezig is. Ik bedoel slechts dat het lijden, wanneer dat er is, innerlijk geaccepteerd moet worden. De acceptatie geeft harmonie, de harmonie geeft nieuwe levensenergie, zodat er zelfs genezing in kan treden. Dit is wanneer er ziekte aanwezig is, wanneer er werkelijk lijden bestaat. Die weg is lang: het accepteren van lijden zal geen mens met plezier willen ondergaan, wij verzetten ons. Vorige week ben ik gevallen met een tuinstoel: ik had een hele opgezette wang, twee gekneusde ribben en ik zit nog vol met blauwe plekken. Ik heb me natuurlijk verzet, ik was boos in mezelf: waarom overkomt mij dat?

Ik heb begrepen, dat het nodig was; het gaf mij een bepaald begrip over iets wat er eigenlijk al lang was en wat ik niet kon zien, versluierd als ik toch was door de materie. Dit is het levende bewijs dat lijden soms nodig is om tot begrip te kunnen komen. Nou is zo'n val eigenlijk iets dat helemaal niet hoeft te gebeuren. De twee dagen rust die ik daardoor moest nemen, onvrijwillig, hebben tot dat begrip kunnen leiden.

Ik had het zonet over de harmonie van acceptatie. Acceptatie houdt in niet alleen het lijden aanvaarden wat op u afkomt, dat u zelf meedraagt. Acceptatie houdt in: de totale acceptatie van uzelf, van die mens die u bent, met al zijn positieve, zoals wij mensen dat noemen, en al zijn negatieve aspecten. Ik zou het liever anders willen zeggen met al zijn belichte en onbelichte aspecten. Want in wezen is geen aspect van de mens negatief, het is slechts onbelicht, is de schaduwzijde van dat hoger wezen, dat wij vanuit onze afkomst zijn.

Spirituele genezing in de mens betekent dus totale acceptatie van jezelf. Dat betekent de verantwoordelijkheid voor jezelf, voor je wezen, voor je menszijn niet zoeken te leggen op God in de hemel, op de duivel in de hel, of op de omstandigheden, of op dat wat om u heen is, het betekent de volle acceptatie, voor de volle 100% van uw eigen verantwoordelijkheid in u zelf.

Stap voor stap is de mensheid eeuw na eeuw gegaan om tot dit begrip te kunnen komen. In vroegere eeuwen hebben esoterische groeperingen getracht om die verantwoordelijkheid buiten zichzelf te stellen, door te stellen: de mens is geschapen door een slechte God, alles wat Geest is, is geschapen door de goede God. Er zijn vervolgingen geweest.

Het Christendom heeft geleerd: de mens komt van God, belaagd door de duivel. De synthese tussen deze twee uitersten kan in deze eeuw nu, in dit Aquariustijdperk waar de waterman zijn zuiverend water over de mensheid giet, tot vol begrip komen, door het geëvolueerde denkvermogen van de hedendaagse mens. Niet God is verantwoordelijk, niet de duivel, die niet bestaat, is verantwoordelijk, u en ik, wij, zijn verantwoordelijk. Wij hebben ons wezen, ons zijn, onze persoonlijkheid, onze ziel in onze eigen hand.

Spirituele genezing in de mens moet dus beginnen bij de acceptatie van u zelf. En moet verder gaan met het leren werken met die persoonlijkheid die u bent, met het begrip dat die persoonlijkheid een verdichting is in de materie van dat hogere wezen. Dat uw plicht als mens en als hoger wezen is, dat schitterende hoger wezen te integreren in die persoonlijkheid; Dit vergt leven na leven. Dit gebeurt niet in één leven, dat kan niet. Wij hebben honderden aspecten, maar leven na leven kunnen wij hier aan werken.

Door het werken met dit gegeven, dat wij die hogere mens zijn, dat wij die hogere persoonlijkheid moeten worden, zullen wij werken aan het herstel van het Plan op aarde.

Het herstel van het Plan op aarde waartoe wij zijn geroepen, want wij alleen zullen het kunnen, wij mensen.

Zoals alles begint bij jezelf en de slogan het ook uitdrukt: verbeter de wereld en begin bij jezelf.

Ik voer u dus steeds terug naar u zelf. Begrijpt u wat ik doe? Ik haal alles aan wat in het leven speelt, maar alles komt naar u zelf en alles gaat van u zelf uit. Wanneer u leeft in een chaos, innerlijk, van pijn, van verdriet, wanneer u beseft dat u vast zit, gebonden bent als met ketenen aan uw emotionaliteit, aan die gebondenheid met die trillingen die in uw onderbewustzijn zitten, die u ervaart in uw bewustzijn als prikkels, wanneer u daaraan vast zit, er door beheerst wordt, zult u nooit een vrij mens zijn, zult u nooit kunnen genezen. Het is niet zo dat u vlak moet zijn en geen emoties mag hebben, dat is niet de bedoeling.

Het is wel zo, dat u er niet door beheerst wordt. Dat u de baas bent. Dat u zegt: ik weet dat dat niet goed voor mij is, ik heb de plicht aan mijzelf mij daarvan los te maken. Alle stress, alle spanningen, alle verdriet komt van het te gebonden zijn, het afhankelijk zijn van hetgeen wat op u af komt.

Ik moet u waarschuwingen geven. Ik moet sinds enkele maanden in mijn lezingen de mensen waarschuwen. Zoals u weet, zeggen vele helderzienden over de hele wereld, dat er zeer zware tijden zullen komen. Rampen zullen gebeuren: kleine kernoorlogen zullen komen. Veel hiervan is waar, maar dat is nog geen reden voor paniek. Dit is nog geen reden om er de boel bij neer te gooien, integendeel, het is een appèl, een appèl aan ons, wat doen wij er mee. We kunnen vluchten tot aan het eind van de wereld, maar we ontsnappen het niet. Wat doen wij?

Laten wij accepteren dat er dergelijke tijden komen en laten wij daardoor tot een zodanige harmonie in ons zelf komen, dat wij er iets positiefs mee kunnen gaan doen. De mens van nu zal moeten leren flexibel te zijn, want flexibiliteit zal u kunnen redden.

Ik weet niet wie, hoeveel, wat voor mensen er zullen sterven, sterven moeten wij allen. Maar zo u niet geraakt wordt, zo u niet door de omstandigheden zou sterven, dan zou u nog kunnen sterven, innerlijk, geestelijk van het verdriet van het lijden wat er om u heen gebeurt.

De hulp vanuit de hemelen is; dat de mens gaat begrijpen dat het begrip van zijn hoge afkomst en zijn, hem kan brengen tot hoger bewustzijn dat hij niet is een mens van stof alleen en in stof alleen zal leven. De hemelen geven de hulp dat de mens geestelijk niet ten onder gaat door zijn lijden, door zijn pijn om de ander, om zijn geliefde. Dit vraagt van u flexibiliteit: in Godsnaam wordt wakker, begrijp dat u los moet komen van uw gebondenheden, er niet door beheerst moet worden, dat u er boven uit moet groeien. Want het boven die emotionele gebondenheden uitstijgen geeft u vrijheid, geeft u meesterschap over u zelf, maakt van u een kleine koning in u zelf. Dit is de kracht die u nodig zult hebben in de tijden die zullen komen. Ik wil geen onheilsprofeet zijn, toch moet ik waarschuwen, help mee, begrijp waarom dat moet, werk hieraan vanuit uw eigen begrip, werk aan uw eigen gezondheid, aan uw eigen genezing, vooral aan uw geestelijke genezing.

We zijn het tijdperk ontgroeid dat devotie en bidden ons tot hoger bewustzijn kan brengen. Bidden is goed, is een vorm van meditatie. Devotie is op zich niet slecht, maar het brengt u niet tot verruiming, tot begrip. Alleen erkenning van uw eigen hoger wezen en de plicht, de opdracht, de hoogste plicht van ieder levend wezen is, om in de stof, om in de materie, in zijn eigen persoonlijkheid God te manifesteren, zo u wilt de hoogste kosmische kracht te manifesteren.

Dat is de enige, de hoogste, diepste plicht van ieder levend wezen. Het dier doet dit vanuit zijn instinkt, de mens doet dit niet, omdat hij niet meer luistert naar zijn intuïtie, naar zijn eigen innerlijk.

Ik geloof dat ik dan nu aan het eind ben van wat ik u wilde zeggen, maar dat is nog niet het einde van de communicatie tussen u en mij. Integendeel, het is de poort, door uw vragen, door uw opmerkingen, gaan er als het ware luikjes in mijn bewustzijn open, zodat u antwoorden krijgt die precies datgene zijn wat u nodig hebt.

Ik hoop dat deze korte toespraak u datgene heeft kunnen geven, waardoor er straks een stroom van communicatie tussen u en mij mogelijk zal zijn. En dit wil ik dan niet als een debat zien. Dit wil ik zien als een samen opgaan, een samen vervullen van die opdracht, die wij allen hebben, mens te zijn vanuit dat hoger wezen dat wij zijn. Ik dank u.

Vraag: Hoe kun je dat vonkje van licht wat ieder mens in zichzelf heeft ontwikkelen. Wat is de training, wat is de techniek daarvan om dat tot stand te brengen.

Antwoord: Om te beginnen zou ik dat niet een techniek willen noemen.

Ik hou niet zo van het woord techniek, maar als u dat een techniek wilt noemen, dan mag u dat gerust doen.

Ik denk dat die vonk in ons zelf, dat hoger wezen wat wij zijn, tot herkenning in onszelf gebracht kan worden, daardoor tot erkenning, door bepaalde inkeer, inkeer in jezelf. Meditatie is daar een hele grote toegangspoort voor en dan zelfkritiek en daar op aansluitend zelfdiscipline. En begrip dat een werkelijk contact met dat hoger wezen in de mens alleen mogelijk is als er grote opruiming is gehouden, als, er schoon schip is gemaakt. En dat kan men niet in één keer, dat bestaat niet, dat gaat langzaam, maar daar moet men aan werken, orde scheppen in die innerlijke chaos.

Vraag: u heeft het gehad over allerlei voorspellingen en de verbinding met de zuivering van ons bewustzijn. Kunt u daar iets over zeggen?

Antwoord: De rampen door de mens veroorzaakt, zijn gedeeltelijk afhankelijk van de zuivering in de mens zelf, dat is waar. De natuurrampen die komen, zijn daar niet afhankelijk van. Zij zullen komen. De manier waarop zij zullen komen mag ik nu nog niet zeggen.

Het is wel zo, dat door die innerlijke zuivering, door het leven vanuit die hogere geest die de mens is, de trillingen en het karma van de planeet aarde positief, worden beïnvloed. Er kunnen dus gradaties zijn van de niveaus waarop deze gebeurtenissen zullen plaats hebben.

Vraag: Wat kun je het beste doen of nalaten in verband met de eerste vraag.

Antwoord: Het is van heel groot belang dat de mens tot inkeer komt, zelfkritiek, zelfdiscipline accepteert in zichzelf. Meditatie is een mogelijkheid, maar er zijn natuurlijk ook materiële en praktische mogelijkheden om dit te realiseren.

Het gaat er in hoofdzaak om dat men niet afhankelijk is. Die emotionele gebondenheid, die innerlijke gebondenheid, dat uit zich natuurlijk ook stoffelijk. De mens is afhankelijk van zijn omgeving; is afhankelijk van de energiebronnen die in de stof zijn.

Het moet zo gaan dat de mens niet meer afhankelijk zal zijn; dat er andere energiebronnen aangeboord zullen worden. De mensen zullen op een andere manier moeten leren leven. Want stel dat het licht hier uitvalt, wat doen wij? Grote paniek. Wij zijn afhankelijk van het licht. Dit is maar een klein voorbeeld, heel dichtbij heel praktisch. Het is mij gezegd dat daar ook richtlijnen over gegeven worden.

Vraag: U heeft gezegd, dat we los moeten komen van onze karmische gebondenheden, emotionele gebondenheden. Moeten we ook los komen van bepaalde personen, familieleden, mensen die dicht bij je staan? En hoe moet je los komen van bepaalde problemen die zich nu in je leven voordoen, die steeds terugkeren?

Antwoord: Dat het steeds terug keert betekent dus dat men het in voortgaande levens niet heeft opgelost.

Zich niet heeft bevrijd van die emotionele gebondenheden aan die karmische trillingen.

Ik zal het wat praktischer zeggen, wat gewoner. U ontmoet iemand, waarvan u voelt, o nee, die moet ik helemaal niet. Dan kunt u twee dingen doen. Hem de rug toekeren, zelf vervelend tegen hem zijn, of u kunt in u zelf bewust gaan denken, ik heb die mens nog nooit ontmoet, hij heeft mij geen kwaad gedaan. Ik ken hem niet, waarom mag ik hem dan niet?

Als je daar mee bezig bent dan schep je al de mogelijkheid tot communicatie. Als je in jezelf dan verder gaat en begrijpt dat dat komt omdat die trillingen van die persoon niet accorderen met je eigen trillingen, dat dat dus een karmische basis heeft, een karmische oorzaak, dan kun je het karma nu dus oplossen door

juist tegengesteld - dus door niet weg te gaan, niet negatief te reageren - maar juist andersom met die persoon te handelen. Daardoor bevrijd je jezelf van die gebondenheid die je aan die trilling hebt, van die karmische verbinding met die persoon. Wat die persoon doet is dan zijn karma.

Vraag. Ik heb een enorme sterke binding met mijn moeder, die ik als positief ervaar. Maar het zou ook kunnen zijn dat het iets negatiefs is, of heeft, waarvan ik moet loskomen, wat ik moet oplossen.

Antwoord: Het antwoord wat ik hoor is: deze sterke binding is ontstaan uit een relatie in een vorig leven, waarvan één van de beide partners niet helemaal zo heeft gehandeld als zijn hoger wezen zou willen. Dat geeft een bepaald onbewust schuldgevoel en de drang om te helpen en om te geven.

Dat is dan nu positief. U ervaart het als positief.

Er zit iets, ik wil het niet negatief noemen, dat vind ik zo lelijk, van een karmische gebondenheid in. Dat u het nu positief ervaart, is voor u een oplossing, maar het brengt u tot een nieuw karma, als u er innerlijk niet van vrijkomt. Dan bent u afhankelijk daarvan. Dan komt er in een volgend leven weer een dergelijke verbinding, die dan negatief zou kunnen zijn. Als u zich nu daarvan bevrijdt, en dan bedoel ik niet dat u geen liefde moet geven aan uw moeder, helemaal niet, maar dat u er niet zo afhankelijk van bent, innerlijk. Daar gaat het om. U moet u nu bevrijden daarvan.

Vraag: U heeft gesproken over het lijden, wat zijn positieve kanten heeft voor ons opengand bewustzijn. Is het dan niet zo, dat genezing, welke genezing dan ook, in strijd met dat gegeven is en moeten we niet lekker blijven lijden vanwege de waarde die dat lijden heeft?

Antwoord: Wat u vroeg en wat u zei, was, dat ik gezegd heb dat dat een noodzaak is, dat lijden. Dat is niet zo. Ik heb gezegd, dat dat lijden soms een groeimogelijkheid is. Dat de mate van dat lijden komt door je emotionele gebondenheid aan de oorzaak van dat lijden. Dat die mens zelf dus bepaald in dit leven hoever hij wil gaan. Dat genezing mag, wanneer hij innerlijk wil, dus een eind wil maken aan dat lijden; dat is zijn eigen vrije wil.

Als er iemand bij mij komt en zegt: Ik wil graag dat je mij behandelt, dan mag ik dat doen, want hij wil het. Als ik zeg: Ik zal je wel even behandelen, want het is nu noodzakelijk voor je en dat moet zo en hij wil dat helemaal niet, dan bepaal ik het. Dan grijp ik in in zijn karma en dat mag niet.

Daar zit dus een groot nuanceverschil in.

Vraag: Mijn oma krijgt één dezer dagen een zware operatie. Is het mogelijk om haar in deze situatie bij te staan en hoe?

Antwoord: Het is zeker mogelijk om haar bij te staan in deze situatie door haar gedachten van liefde toe te zenden en door te visualiseren dat u licht naar haar uitzendt. Als haar eigen ik, haar eigen wezen, het niet wil, zal zij sterven. Maar wij mogen wel licht geven, die liefde geven, want die zal haar naar die weg van dat sterven begeleiden, haar over die drempel heenvoeren, haar zelfs in de sferen begeleiden. Liefde en licht uitzenden is nooit te veel, is nooit ongewenst.

Vraag: Benjamin Creme heeft gezegd dat er rampen zullen komen, maar hij verkondigt ook de komst van de Maitreya. Is het niet zo dat als wij die Christus in onszelf toelaten er geen rampen meer mogelijk, nodig zijn?

Antwoord: Als wij de Christus energie van degene die Benjamin Creme heeft voorspeld - die wij allemaal in ons hebben - als wij de Christus energie realiseren, zelf zullen wij geestelijk overleven. Dat betekent niet dat er stoffelijk geen rampen komen, geestelijk overleven betekent dat zij die zullen sterven door rampen niet voor duizenden eeuwen blijven slapen, dat hun dan de mogelijkheid om te reïncarneren niet geboden kan worden, dat is geestelijk overleven. Maar er zit nog een ander aspect aan. Door die Christusenergie in onszelf zoveel mogelijk in onze persoonlijkheid te realiseren omringen wij ons met trillingen die andere trillingen doen resoneren, waardoor het effect van die rampen minder wordt. Er is mij gezegd dat er absoluut rampen zullen komen, maar het effect van die rampen hebben wij zelf in onze hand.

Vraag: Als de noodzaak van rampen de zuivering van het bewustzijn is, dan kan dat toch ook op een andere manier?

Antwoord: Ik geloof niet dat je dat als een noodzaak moet zien om te kunnen zuiveren alleen; dat is een aspect. Het is ook een logisch gevolg van het karma wat wij onze aarde hebben opgelegd. De trillingen van duizenden eeuwen strijd, van haat en agressie, van liefdeloosheid, van met voeten treden. Het enige gebod wat de Christus gaf: "Heb uw naaste lief" is de werkelijke oorzaak dat deze rampen gaan gebeuren, dus het is anders dan wat je zegt. Er is dus een oorzaak waardoor die rampen gebeuren. De noodzaak daarvan is inderdaad om je te zuiveren. Begint dat Christusbewustzijn door te dringen in de mens dan gaat die zuivering wel door, maar daardoor komt er meer kracht, komen er dus meer positieve trillingen, begrijp je, dat is gewoon een vicieuze cirkel die steeds

verder draait. We kunnen dan de grootte, de kracht van dergelijke rampen denk ik indammen, door het bewustzijn, door de zuivering door het Christusbegrip in onszelf.

Vraag: Het lijkt alsof het belichten van het hoger bewustzijn in jezelf gepaard zou kunnen gaan met lichamelijke gezondheid. Nu zijn er in India een aantal meesters waarvan gezegd wordt dat ze toch al een eind op weg zijn, die toch aan hele pittige dingen sterven zoals kanker e.d. Heeft dat een doel en nut, of is het alleen maar helemaal niet belangrijk voor ze?

Antwoord: Ik hoor in mijn hoofd: beiden. Het ene aspect zowel als het andere is waar. Zij lossen wereldkarma op en trekken dus het verdriet en lijden van de mensen naar zichzelf toe, wat zij omzetten in hun eigen lijden, het ene aspect. Het andere aspect is dat deze mens die een meester wordt in dit leven toch met bepaalde aspecten van lijden, van nog niet verlost zijn is gekomen. Hij zal zich totaal verlossen daar hij meesterschap verkrijgt, maar zal dat dan in de stof moeten uitwerken, want anders houdt hij er nog iets van over in het volgend leven.

Vraag: Is het zo dat verlichte mensen aan het eind van hun levenscyclus zijn en dus niet meer hoeven te incarneren?

Antwoord: Iedere verlichte geest hoeft niet te reïncarneren, maar iedere werkelijk verlichte geest, dus niet persoonlijkheid maar hogere geest, is een dienaar, is een werelddienaar, en zal beseffen dat zijn komst op aarde nut heeft voor de mensheid, dat zijn komst op aarde is een wegwijzer voor de mensheid. Daarom zal hij blijven incarneren, vanuit een hoger bewustzijn, wat betekent dat een werkelijk verlichte geest niet kan terugvallen naar het niveau van een beginnende discipel, dat hij in zijn volgende incarnatie het niveau zal hebben waarop hij is heengegaan. Heeft hij meesterschap bereikt, heeft hij de vijfde inwijding bereikt in alle gradaties van niveaus, dan zal hij wederom terugkeren om vanuit de derde inwijding, het niveau van de derde inwijding, wederom opnieuw zijn meesterschap in de stof te realiseren, waardoor hij anderen brengt tot meesterschap. Want niet het zien, het lezen en het leren van spiritualiteit, van spiritueel bewustzijn, van hogere waarden geeft de mens de werkelijke bezinning, de werkelijke geestkracht. Doch het voorbeeld, het zichzelf herkennen in die ander, het verlangen in zichzelf om te komen tot volmaaktheid, die gerealiseerd te zien is in die meester, is voor de mens het enig werkelijke voorbeeld wat hem kan helpen, de weg kan wijzen.

Vraag: Ik merk overal dat het Egyptische, de energieën daarvan, weer opgang doen, zoals ook uit het foldertje van Anubis blijkt. Wat is de waarde hiervan voor onze tijd?

Antwoord: De waarde hiervan op dit moment is dat men 2000 jaar geleden in het oude Egypte werkte vanuit de fijnstoffelijke energieën, met de fijnstoffelijke energieën, wat betekent de beheersing van het etherisch lichaam, de beheersing vanuit de astrale wereld: dat wat men toen noemde magie.

Dit werd ook misbruikt, waardoor de mens in zijn geestelijk evolutieproces naar beneden zakte, waardoor het noodzakelijk was dat de Christus zou komen om door dat liefdesoffer de mens weer tot een hoger bewustzijn te brengen.

In de 2000 jaar na die gebeurtenis tot nu toe heeft de mens sporadisch gewerkt met de fijnstoffelijke energieën, met begrip van hoger leven, met begrip van andere bewustzijnsniveaus. Door al die strijd, door die verkeerd begrepen esoterische leringen, door het lijden en de offers is de mens tot een bepaalde evolutie gekomen.

Nu is de mens zover dat hij wederom kan en mag werken met de fijnstoffelijke energieën uit zijn hogere bewustzijnsniveau en wederom staat de mens op het kruispunt. Wat zal hij doen, zal hij dit ten eigen bate aanwenden, vanuit het ego? Dan vervalt hij wederom tot magie. Zal hij dit doen vanuit die hogere geest, vanuit de liefde in het begrip van de eenheid met zijn naaste? Dan zal hij komen tot hoger leven, tot hoger bewustzijn. Wat betreft het foldertje van Anubis, daar ziet u dat kopje staan: Anubis. Dat komt omdat ik jarenlang in mijn hoofd hoorde: "Met Anubis zal ik u geleiden". Ik was zelf niet eens zo op de hoogte van deze mythologie en mystiek, maar ik heb wel begrepen wat dat is: Anubis is een persoonlijkheid.

In de laatste brieven die ik heb doorgekregen werd heel duidelijk gesteld dat de mens heeft de kracht van het vuur, van Lucifer; de geestkracht, de vrije wil in de mens zelf. Dat Anubis in de Egyptische mythologie hetzelfde was wat wij nu stellen Lucifer, de geestkracht, de persoonlijkheid, het ego van de mens. Door de kracht van de hoge geest Lucifer, door de kracht van het vuur, van de geestkracht in de mens, van de vrije wil, van de persoonlijkheid heeft de mens de kans gekregen te komen tot hoger bewustzijn.

Wij moeten dit niet onderschatten, want dit vuur en deze geestkracht hebben wij nodig, die persoonlijkheid hebben wij nodig, mogen wij niet vernietigen zoals sommige Esoterici stellen, want die is ons gegeven om ermee te werken om door die persoonlijkheid tot dat hoger bewustzijn terug te keren.

Het is de jakobs ladder: wij kwamen van daar, gingen aan deze kant naar beneden en zijn hier en moeten aan deze kant weer omhoog tot daar waar wij vandaan kwamen. Dat is de gang van de mensheid.